

NYHETSBRIV 4:2020

(Publicerat 2020-10-20)

Först en påminnelse: Som du kanske noterat har Stina Wollter fått årets Hillesgårdspris för medmänsklighet och förståelse med motiveringen ”att hon möter andra människor med en ödmjuk respektfullhet som hos många inspirerar en tro att deras djupaste känslomässiga sår kan läka så att kärleken och glädjen blir livets centrum”. I dessa covidtider var inte prisutdelningen offentlig. Men nu på söndag – alltså 25 oktober klockan 13.00 – kommer en till 44 minuter komprimerad filmatisering av prisutdelningen att sändas på sociala medier. Och hela prisutdelningen inklusive panelsamtalet kommer att publiceras på [Stiftelsen Hillesgårdsprisets hemsida](#) och på [YouTube](#). För er som till äventyrs undrar över min anknytning till detta evenemang så är jag juryns ordförande, vilket innebär att jag fick förmånen att förrätta prisutdelningen och hålla talet till Stinas ära.

I. Hopp mot alla odds – föreläsning på Hillesgården 25 november

Som en bångstyrig proklamation mot det näst intill omöjliga i att arrangera offentliga evenemang i dessa covidtider kommer jag att hålla en föreläsning på Hillesgården 25 november. Titeln är *Hopp mot alla odds*. Titeln speglar det faktum att jag är hjärtligt trött på allt missmod och alla undergångsstämningar så därför vill jag passa på tillfället att med skärpa lyfta fram kraften hos människans bättre sidor. Jag menar inte att det är svårt att förstå varför missmod breder ut sig. Utan jag känner bara att jag vill påminna om att även om vi tycker att det känns motiverat att dränera oss själva på kraft och energi genom att tänka på vår litenhet och maktlöshet och att ondska och dumhet breder ut sig så finns det en annan väg som vi kan välja. Vi människor har nämligen en väldig konstruktiv och skapande kraft bara vi vågar tro på oss själva och vår egen förmåga att tillsammans med andra göra verklighet av det som vi känner när vi tar vår renhjärtade längtan på allvar. Det är helt enkelt så att det inte behöver vara som det är. Och det är också därför som Hillesgårdens vision är ”en ljus framtid är möjlig”.

Föredraget börjar 19.00. Och all praktisk information om [biljettköp](#) och allt från möjlighet att [från klockan 17.00 äta grönkålssoppa med ägghalva](#) till [GPS-koordinater](#) till glädje för dem som ännu inte hittat till Hillesgården finns förstås på [hemsidan](#). Och låt mig också understryka att Hillesgården är pedantiskt noggrant coronasäkrat så det finns ingen anledning att stanna hemma av rädsla för smitta.

II. Två nya intervjuer

Pelle Lindblom gjorde [tre intervjuer](#) med mig under 2019. Och nu har han gjort [två till](#). Den första har fått rubriken [Identitetspolitiken är döfödd](#). Och Pelle har beskrivit intervjun så här:

Ödet, liemannen, och covid-19 som den otillåtna dödsorsaken. Det inleder samtalet ... som sedan handlar om varför identitetspolitiken är

döfödd som frigörelseprojekt. Och varför det är korkat att bannlysa Alexander Bard.

Den andra intervjun har fått rubriken [En civilisation på väg att rasa samman](#). Och den intervjun beskriver Pelle så här:

Tegnell for president, public service och den narrativt styrda journalistiken, rivna statyer ... och bibeln som ska bort. Många av de tecken som kanske tyder på att vår civilisation – såsom vi känner den – är på väg att stöpas om.

Min egen känsla inför de här båda intervjuerna är att ju fler gånger som Pelle och jag har suttit där framför kamerorna och han har försökt få mig att säga något vettigt om komplicerade ämnen desto bättre har vi blivit på att få igång ett samspel som är levande och engagerande. Det blir mer ett samtal mellan två medmänniskor än en intervju. Och det är väl ändå samtal som vår polariserade värld behöver.

III. Två nya poddavsnitt i podden Banbrytande ledarskap

Det första avsnittet har rubriken [Att leva till du dör](#) som beskrivs så här av poddens redaktör Monika Neukirchen:

Jan Eriksson, verksamhetschef på Friskis & Svettis Täby, och Karl-Erik Edris samtal om att som människa värna det levande i sitt inre och behålla livet i själen ända tills den dag kroppen dör. Om meningsfullhet och fokus på att göra något bra för andra, som ingredienser till ett levande liv, och om vad detta med att vara levande som människa har med ledarskap, företagsledning och organisering att göra.

Och det andra avsnittet [Att värna det levande i din organisation](#) beskriver Monika på följande sätt:

Jan Eriksson och Karl-Erik Edris fortsätter sitt samtal om det levande, och fokuserar i detta avsnitt på det levande i organisationer. Om konsekvenser av att organisationer blir mekaniska och döda, och om ledarens roll och möjlighet att värna det levande genom att ge utrymme för människor att själva kunna agera utifrån det man vet är rätt, snarare än att leverera enligt färdigdefinierade mallar.

Båda poddavsnitten finns förstås också tillgängliga där poddar finns.